

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1139

12.01.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Část 5

Skvělí muži a ženy

V průběhu let jsem potkal mnoho skvělých mužů a žen. Někteří z nich jsou slavní. Někteří nejsou slavní. Zde jsou jen někteří z nich.

Plukovník Hans-Ulrich Rudel

Hans-Ulrich Rudel byl nejlépe vyznamenaným vojákem wehrmachtu. Adolf Hitler právě pro něj vytvořil zvláštní medaili! Odlétal 2 500 bojových misí a osobně zničil 500-600 tanků a dokonce potopil bitevní loď a křižník!

Bylo mi ctí být pozván do jeho domu v Kufsteinu!

Jeho medaile byly samozřejmě hrdě vystaveny ve vitríně na zdi. Prohlížel jsem si je, zatímco mi jeho malý syn seděl na rameni. Tomuto mladému fanouškovi Tarzana se podařilo ukrást mi pero a schovat ho do klece pro křečka. Jeho krásná mladá matka ji našla a s úsměvem mi ji vrátila.

Když jsme se s Rudlem procházeli po horské stezce, zeptal se mě, jestli se bojím výšek. Nevěděl jsem, na co naráží, dokud jsem se blíže nepodíval skrz křoví. Byli jsme jen pár metrů od skály!

V jeho domě jsme si společně s jeho ženou, tchyní a mnou dali čaj.

Rudel poznamenal, že si někdy přál mít šikmé oči, protože Japonci se ke svým

veteránům chovají lépe než Němci.

Také si posteskl, že kdyby bylo Německo bezohlednější, válku by vyhrálo. (Toto téma se později znovu objevilo v mém zábavném rozhovoru s Chrisem Wallacem.)

Později mě jeho žena odvezla na nádraží.

Když Rudel o několik let později zemřel, německá vláda zakázala svým vojákům účast na jeho pohřbu. Tři stateční piloti Luftwaffe se tomuto rozkazu vzepřeli. Přeletěli nad jeho hrobem a sklopili křídla. To mělo za následek jejich propuštění.

Taková neúcta k válečnému hrdinovi pouze z politických důvodů je pro okupační režim typická. Zrádci nemají smysl pro čest.

Helmut Sündermann

Helmut Sündermann byl zástupcem šéfa tiskového odboru Třetí říše. Pozval mě k sobě na návštěvu, ale zemřel několik dní předtím, než jsem tam dorazil. Přesto ho zde uvádím. Když se to všechno stalo, byl jsem ještě teenager. Nevím, jestli ve mně viděl potenciál, nebo se jen snažil inspirovat mladíka s dobrými úmysly. (Totéž platí i o dalších významných osobnostech Třetí říše, které mi psaly.) Ať tak či onak, inspiroval mě. To přispělo k mému odhodlání. Dlužím mu tuto zmínku!

Michel

Michel byl dobrovolníkem ve francouzské Waffen-SS. Když jsem se s ním poprvé setkal tvář v tvář, chytil mě za ramena a políbil na obě tváře. Trochu v rozpácích jsem se usmála a poznamenala: *To je dobře, že vím, že jsi Francouz. Jinak bych tě za to praštil!*

Jako mladý muž byl rozpolcený. Na jedné straně chtěl pomoci Němcům v boji proti komunismu. Na druhou stranu nechtěl zradit svou zemi.

Náborář Waffen-SS ho ujistil, že bude bojovat pouze proti Sovětům. Ne proti svým krajanům. Nebude po něm chtít, aby zradil své přátele nebo příbuzné ve francouzském odboji. (Francouzský odboj, sám z velké části komunistický, byl méně rytířský. Po válce bylo zavražděno přes 200 000 francouzských "kolaborantů"!)

Vstoupil do francouzské Waffen-SS. Jeho vyprávění z první ruky o bitvě o Berlín se objevilo v jednom z prvních vydání našich novin.

Po válce vstoupil do francouzské cizinecké legie. Na jedné z jeho fotografií stojí jeho krásná první žena vedle džípu v poušti a v ruce drží samopal.

Když de Gaulle prodal francouzské Alžírsko, připojil se k OAS. Později skončil v exilu v Mnichově se svou druhou ženou, mladou Němkou. Tam jsem se s ním setkal.

Poté, co mi jeho kočka ukradla z kufru pár ponožek, jsem dostal krycí jméno "prodavač ponožek". Také nakreslil na kus papíru záhadnou sadu symbolů a bez vysvětlení mi ji předal. Neupřesnil, zda se jedná o osobní kód, nebo souvisí s něčím významnějším...

Při jedné návštěvě zazvonil telefon. Zvedl ho a krátce s ním hovořil. Poté se ke mně otočil a řekl: *To bylo policejní velitelství. Policie je na cestě. Máme čas dopít víno, ale pak musíme jít.*

Opustili jsme jeho byt, šli jsme o blok dál do hostince, objednali si víno a pokračovali v rozhovoru, jako by se nic nestalo.

Tento hostinec vlastnil italský fašista, který se oženil s Němkou. Takže jsme byli mezi přáteli.

Došlo zde k zábavné příhodě. Můj francouzský přítel pil ještě víc než já a začal být trochu "hlasitý". Mladý Němec, který seděl vedle nás, se nevědomky zapojil do našeho rozhovoru. Byl šokován některými Francouzovými výroky.

Pokaždé, když se mi ho konečně podařilo zpola přesvědčit, že nejsme tak zrůdní, jak nás líčí média, Francouz vyhrkl něco jako: *Všichni by měli být zabiti!*

Pak bych musel začít znovu!

Karl-Ferdinand Schwarz

Karl byl starý SA muž. Hned jsme si padli do oka. Rozdíl ve věku a původu nic neznamenalo. Bylo to, jako bychom se znali celý život.

Když komunisté zabili jeho přítele, jednal sám bez pověření vedení SA. Jako starý sapér věděl, jak zacházet s výbuchy. Konečným výsledkem byla jedna lehce poškozená budova komunistického velitelství.

Jindy mu matka schovala pistoli do mísy s ovocem. Policie prohledala byt bez úspěchu.

Setkal jsem se s dalšími lidmi, jako je Karl. Zmiňuji se o něm jak na základě jeho vlastních zásluh, tak jako o zástupci všech.

Friedhelm Busse

Friedhelm byl také veteránem evropského tažení proti komunismu. Když zemřel, chtěl být pohřben s vlajkou, pod kterou sloužil své zemi.

Bohužel to bylo v této "svobodné demokracii" zakázáno.

Mladý soudruh diskrétně vložil do hrobu složenou vlajku. Politická policie si ho všimla. Výsledkem bylo vykopání hrobu a zatčení mladého soudruha!

Čestní muži mají úctu k padlému nepříteli! Hanebná pseudodemokracie poskvrňuje jejich hrob!

Einst kommt der Tag der Rache!

Armin

Po oficiální kapitulaci bojoval Armin ve wehrmachtu i ve vlkodlačím odboji. Zúčastnil se povstání v Braunschweigu. Jeho nekonvenční získávání finančních prostředků ho přivedlo do vězení a stálo ho první rodinu.

Rozhodně byl tvrdý!

Byl jedním z našich prvních podzemních vůdců. Během několika následujících let byl mimořádně úspěšný. V jednu chvíli znělo oficiální vládní krátkovlnné rozhlasové vysílání tak zoufale, že si někteří posluchači mysleli, že hnutí odporu je na pokraji obsazení velkého města!

Další věznění ho stálo druhou rodinu.

Otto Riehs

Otto byl jedním z mála poddůstojníků vyznamenaných Rytířským křížem k Železnému kříži. Sám obsluhoval protitankové dělo a zraněný sám odrazil útok 17 ruských tanků! (Dal mi výtisk časopisu *Der Landser*, který tuto akci popisuje).

Po válce byl aktivní v odbojovém hnutí. Řídil taxík a měl domácího mazlíčka hroznýše.

Gretchen

Gretchen byla stará bundová holka, která se stala mým dlouholetým tajemstvím. Je popsána na jiném místě této knihy.

Michael Kühnen

Michael Kühnen začínal v undergroundu v roce 1977 pod Arminem. Později se

stal nejvýraznější postavou "legální odnože" hnutí. Úzce jsme spolupracovali. V jednu chvíli jsem mu dokonce nabídl, že budu pro jeho legální odnož tisknout "legální" časopis, ale on usoudil, že režim ho stejně pod jakoukoli záminkou zakáže.

Po prvním čtyřletém věznění se vrátil do boje. Po druhém čtyřletém věznění udělal totéž. Takové odhodlání budí respekt!

Po deseti letech aktivního života zemřel mladý. Polovinu svého dospělého života strávil ve vězení za nenásilnou politickou činnost. Ve svobodné demokracii tzv. Režim tento útlak nazývá "ochranou demokracie". S vážnou tváří!

Poctiví lidé, bez ohledu na přesvědčení (!), tomu říkají jinak.

"Soudruh X"

"Soudruh X" je ve velmi obtížné situaci. Proto ho nemohu jmenovat. Stačí říci, že si zmlínku více než zaslouží!

Američtí spojenci

Velmi nám pomohly některé podobně zaměřené neziskové organizace.

Zvláště jeden z nich vynikl, a to zejména během naší startovací fáze. Nikdy si nekladl žádné podmínky ani netrval na žádné protislužbě. Tuto skupinu jsem objevil v telefonním seznamu, když jsem zabíjel čas na letišti. Když jsem ji navštívil a pozoroval její práci z první ruky, byl jsem velmi ohromen tím, co jsem viděl. Její publikace a "veřejný obraz" mimo její okolí však potřebovaly hodně něžné péče.

Návštěvy v jejich sídle byly vždy zajímavé. Jednou v noci proletěl oknem Molotovův koktejl a vybuchl v místnosti vedle pokoje, kde jsem spal. Byl jsem tak unavený, že jsem ho nechal uhasit něčím jiným. O tomto rutinním incidentu se však druhý večer na týdenní poradě nikdo ani nezmínil. Když jsem se zeptal proč, řečník řekl: *Zapomněl jsem.*

V 70. letech jsem tuto čtvrť mnohokrát navštívil. Později jsem tam několik let sám bydlel. Na vlastní oči jsem viděl obrovskou místní podporu této otevřeně nacionálně socialistické organizace.

K jejich úspěchu přispěly dva klíčové faktory. Za prvé, správné prostředí. Jednalo se o bělošskou dělnickou čtvrť, kterou ohrožovala "integrace" a s ní nevyhnutelně spojená vlna kriminality. Za druhé, místní aktivisté White Power se zapojili do systematické a dlouhodobé kampaně. Nejednalo se o ojedinělou strategii "hit-and-run publicity stunt", kterou Rockwell nazval "první fází".

Účinnost této původně přísně lokální organizace dramaticky dokládá následující skutečnost: Když chicagský starosta Daley starší, "král" Demokratické strany, vystoupil ve veřejnoprávní televizi a slíbil, že zavře její ústředí, jeho vlastní okrskoví kapitáni Demokratické strany mu řekli, že by ho to stálo příliš mnoho hlasů v jihozápadní části Chicaga. Daley ustoupil!

Tento úspěch řadím hned vedle kampaní Davida Dukea do státního parlamentu a na post guvernéra. Duke vyhrál první a těsně mu unikl druhý, ale získal většinu hlasů BÍLÝCH ve státě!

Když město zablokovalo jejich velmi účinná sousedská shromáždění, pohrozili, že budou pochodovat v silně židovské čtvrti. Média o tom široce informovala. V každém rozhovoru jsme zdůrazňovali, že se jedná pouze o taktiku, jak vyvinout tlak na město, aby nám vrátilo právo pořádat shromáždění v bělošských čtvrtích. Tisk to však téměř vždy ignoroval. Místo toho to bylo vykreslováno jako primitivní provokace.

Díky ACLU město ustoupilo. Uskutečnila se dvě velká vítězná shromáždění. Obou jsem se zúčastnil jako uniformovaný policista.

První shromáždění se konalo v centru města. Policejní přítomnost i většinou nepřátelský dav byly obrovské.

Druhé shromáždění se konalo v naší čtvrti. Policie odhadovala počet účastníků na 5 000. Tento dav byl celý pro stranu! Stovky lidí měly na sobě trička White Power doplněná hákovým křížem.

Četní novináři vypadali naprosto vyděšeně! V jednu chvíli se dav začal obracet proti "protibělošským zpravodajským médiím". Jeden z našich mužů musel zasáhnout a zachránit je.

Tyto události mě přesvědčily, že hákový kříž je skutečně životaschopnou volbou, pokud si ho lidé spojují s JEDINÝM hnutím, které je ochotno je bránit. Tehdy to tak bylo: *Svastika = White Power. Udržujte své okolí bílé a bezpečné!*

Dnes se nabízí otázka: *Chcete, aby vaše děti žily v pekle třetího světa? Pokud ne, musíte se postavit rasové otázce. A BOJOVAT!*

Tato místní organizace mi velmi pomohla. Teď jsem chtěl pomoci já jemu.

Všem nezávislým místním skupinám bylo jasné, že je třeba vytvořit novou národní organizaci. Každá z nich však byla jednou odepsána, a proto se zdráhala podřídit se novému národnímu "diktátorovi".

Analyzoval jsem situaci, sepsal důkladnou analýzu a navrhl plán, jak této konsolidace dosáhnout. Tento plán byl přijat. Byl úspěšný. Korunovace se uskutečnila uprostřed časového rámce, který jsem předpověděl.

Dále jsem se stal vedoucím jejího vydavatelského a administrativního oddělení. Byla to jasná výhra pro všechny zúčastněné. Zvýšená efektivita znamenala méně práce a zároveň více příjmů. V podstatě jsem se stal třetím velitelem v této nyní

celostátní organizaci. Zůstal jsem také vedoucím NSDAP/AO.

Navíc se tím rozšířil trh pro náš "obchod s hračkami".

Tento termín jsem použil napůl žertem pro produkty určené k *získávání finančních prostředků*, které nemají *vlastní* hodnotu. Příléhavý termín je "merchandising".

* * * * *

*V 70. letech jsem několikrát cestoval do Evropy. Za prací i zábavou. Samozřejmě jsem hodně dělal to, čemu se dnes říká *networking*." Netrvalo dlouho a zapojil jsem se i do *řajných* aktivit.*

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

